

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Quæstio XXII. In Titulum XXII. De Collusione Detegenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

QUÆSTIO XXII.
IN TITULUM XXII. DE COLLUSIONE
DE T E G E N D A.

1108

Rimen Collusionis, est affine criminis falsi, cum & illi quædam falsitas insit. Nam colludere, in jure dicuntur, qui aliud agunt, aliud simulant, quod ipsam falsi specimen habet. *Collusio* igitur inter Autorem, & Reum est latens, & fraudulenta conventio, quæ interveniente delicta quandoque manent impunita; ut si Reus videns se ab Actore superatum iri, cum eo canveniat, & 100. promittat, ut veras probationes simulet, & falsas defensiones admittat. Hæc *collusio* committi potest tam in causis civilibus, quam criminalibus; tam in temporalibus, quam spiritualibus, & Ecclesiasticis; & tam per partes principales (nimirum Actorem, & Reum) quam per procuratores, & Advocatos. Et quia frequenter fit, ut accusatore desistente, per inquisitionem Judicis factam ex officio, collusio partium detegatur, ideo hic titulus inscribitur: *de collusione detegenda*.

Ex hoc colliges, quod Accusatore ab accusatione desistente Judex ex officio possit inquirere super illo crimen, præsertim, si videat accusationem esse suspectam propter collusionem, ut dicitur c. 1. h.t. & ideo etiam absolutus à crimine per sententiam definitivam, potest super eodem ab alio accusari, si prius doceat de collusione primi accusatoris, Judicis, testimoni, vel Tabellionis, ut notat Barbosa in cit. c. 1. 2. & 3. Dixi, *si doceat de collusione*. Nam hoc delictum non præsumitur L. Merito, 51. ff. oro socio; quamvis sit difficilis probationis, quia clam & occulte committi solet, c. quando, 7. de divert. Et ideo abs-

lutio, per collusionem obtenta, non impediat, quod minùs Reus iterum impetratur; id, quod colligitur etiam ex c. In tantum, 9. h.t. ibi: *mandamus, quatenus de hujusmodi collusione, ac corruptione constituerit, ex in te go super præmissis, & alius, alioquin super novis duntaxat inquiratis*. Colludens autem in causa beneficiali (ut si per collusionem constituat beneficium censuale, vel pensioni subjiciat) beneficio suo privandus est, ut dicitur c. 3. h.t. Pensio autem beneficio per collusionem imposta nulla est ipso jure, sic Braun. h.t. in fin.

Ratio ulterior est, quod per collusione*1109* nata facta rescidantur, & infirmentur, sicut sententia, quæ quis, cum esset servus, vel libertus, per collusionem à Patrono factam fuit ingenuus pronuntiata, ut constat ex L. 1. & toto tit. ff. h.t. Hoc autem casu perinde inefficax est sententia, assi nulla res esset indicata, L. C. *Cum non iusto*, 3. ff. cod. L. *Præses*, 5. C. de pignoribus, & generaliter loquendo sententia per collusionem lata non præjudicat, L. *Arianus*, 27. C. de liber. causa; & cit. L. *Præses*. Ex hoc autem sequitur, qui mediante collusione obtinuit sententiam absolutoriam à crimine, quod verè patravit, denuò accusari posse, & super eodem delicto inquiri; Cū talis absolutio sit fraudulenter obtenta. Unde quando dicitur, *ignoscendum ei esse, qui sanguinem suum redemptum voluit*, L. 1. ff. de bonis eorum, qui ante sentent. procedit solum, *ne colludens ex S. C. pro convicto habeatur*, non autem, *ut à pena omnino immunis sit*, uthabetur L. ult. de Prævaricat. Hinc esto abolitione sopia tur crimen, non tamen perimitur.

QUÆ-